

[Poul Hansen (Kalundborg).]

står da slet ikke, at dette skulle sammenlignes med en aftale omkring grundloven. Jeg har vel anset monopolloven for en vigtig lov, men at den skulle sidestilles med landets grundlov, det må jeg tilstå, det er første gang, jeg stilles overfor det synspunkt. Det må jo dog være rimeligt, når situationen, forholdene, ændrer sig — og det er da vist også sket før her i dette høje ting — at man så søger ændringer gennemført i tidligere gennemført lovgivning. Jeg synes derfor, at det ærede medlem på det punkt lagde tingene, må jeg sige det sådan, op i et lidt for højt plan.

Han kritiserede mine udtalelser på et enkelt punkt yderligere, nemlig med hensyn til, hvad jeg sagde om prisindgrebenes virkninger på valutastillingen. Jeg forstod, at det ærede medlems tankegang var den, at hvis vi holdt priserne nede, stimulerede vi forbrugsevnen, og dermed skulle valutastillingen komme ud for et yderligere pres. Ja, jeg vil dertil sige, at jeg går jo ud fra, at holder man prisudviklingen i ro ved at begrænse avanceudviklingen, så vil den stimulan til forbrugsevnen, man giver eet sted, vel modsvares af en tilsvarende mindre forbrugsevne et andet sted, så at det mere er et indre fordelingsspørgsmål. Hertil kommer efter min mening, at kan man holde prisudviklingen så moderat som muligt, vil det være en fordel for vor konkurrenceevne overfor udlandet, og jeg kan ikke se andet, end at dette også vil være gavnligt for valutastillingen, hvad formodentlig det ærede medlem vil være enig med mig i.

Jeg vil endelig tilsidst gøre et par bemærkninger til det, jeg synes var det centrale i de synspunkter, der blev fremført fra konservativ side og fra venstres side. Man tilkendegav stor bekymring over, at man nu greb ind i de forudsætninger, under hvilke — forstod jeg — arbejdsgiverne havde tiltrådt mæglingforslaget. Man tilkendegav stor bekymring over, at man foretog indgreb i det frie erhvervsliv. Man henviste til liberale synspunkter på disse om-

råder. Jeg kan ikke lade være med heroverfor at sige, at jeg synes, de ærede medlemmer ser helt forskelligt på tingene, efter som det drejer sig om indgreb overfor lønarbejdere eller indgreb overfor de erhvervsdrivende og indehaverne. Der var ikke nær den bekymring tilstede hos de ærede medlemmer, da det drejede sig om at ophøje mæglingforslaget til lov.

Vi var enige i, at det i den givne situation var en nødvendighed, men vi så da, at det var et beklageligt indgreb i arbejdernes frie ret til at træffe aftaler om deres lønninger. Vi mente, det var nødvendigt i den givne situation, men at det var et højest ubehageligt indgreb, som af mange måtte føles uberettiget. Det var vi klar over. Det bekymrede ikke de ærede medlemmer ret meget den pågældende aften, men i dag, da det drejer sig om — om jeg så må sige — at skabe ligevægt i forholdet og gennemføre indgreb, som tilsigter, at de lønforhøjelser og omkostningsstigninger, der foreligger, ikke giver grundlag for forøgede avancer, som tilsigter, at arbejderne på de områder, hvor man med de nuværende udbytter kan bære lønforhøjelser, også får lønforhøjelse, der er de ærede medlemmer fra den side fulde af bekymring.

Jeg må sige, at jeg er skuffet. De ærede medlemmers tone i dag var saglig og blid og stilfærdig, men meningen bagved var hård, den var meget hård, og jeg tror, de ærede medlemmer har grund til at tage denne mening op til revision.

Vi håber fremdeles, at det vil lykkes igennem udvalgsarbejdet at nå et resultat til fremme af de foreliggende lovforslag.

Anker Lau: Jeg skal ikke komme nærmere ind på den ærede socialdemokratiske ordførers sidste tale; jeg synes ikke, der er grund til at hidse sig op i den grad, som det ærede medlem gjorde. Det er jo ikke første gang, vi oplever en situation, hvor man ophøjer et mæglingforslag til lov, men de konsekvenser, der her drages, er det nye i situationen.